10/05/2019

Η επανάσταση στην Θεσσαλία το 1854 που είχε άδοξο τέλος

/ Ιστορία - Εθνικά Θέματα

Με το ξέσπασμα του Κριμαϊκού Πολέμου οι Έλληνες νόμισαν ότι είχε φτάσει η ώρα να απελευθερώσουν τις αλύτρωτες πατρίδες. Το 1854 επαναστάσεις ξέσπασαν σε Ήπειρο, Μακεδονία και Θεσσαλία.

Στη Θεσσαλία την ηγεσία ανέλαβε ο υπασπιστής του βασιλιά Όθωνα υποστράτηγος Χριστόδουλος Χατζηπέτρος. Ο Χατζηπέτρος αναχώρησε από τη Λαμία, στις 14 Μαρτίου 1854 επικεφαλής 500 ανδρών.

Αφού πέρασε τα σύνορα ενώθηκε με 1.500 ακόμα άνδρες των οπλαρχηγών Στράτου, Ράγκου, Καταραχιά και Ζιάκα. Οι Έλληνες κατευθύνθηκαν στο Φανάρι Καρδίτσας. Οι επαναστάτες οπλαρχηγοί είχαν ήδη νικήσει τους διπλάσιους Τούρκους που βρισκόταν εκεί και τους είχαν υποχρεώσει σε υποχώρηση.

Άλλα τμήματα Ελλήνων υπό τους Τζαμαλά, Πανουριά και Δυοβουνιώτη (γιους των ομώνυμων οπλαρχηγών του 1821), είχαν συγκεντρωθεί προς τον Αλμυρό και επιτιθέμενοι νίκησαν τους Τούρκους στο χωριό Πλάτανο. Στις 23 Μαρτίου τρία

τουρκικά τακτικά τάγματα μαζί με 500 άτακτους Αλβανούς, 30 ιππείς και τρία πυροβόλα, επιτέθηκαν στους περίπου 2.000 Έλληνες στον Πλάτανο. Παρά την υπεροχή τους οι Τούρκοι νικήθηκαν αφήνοντας 150 νεκρούς στο πεδίο.

Ωστόσο οι Τούρκοι ενισχύθηκαν και επιτέθηκαν πάλι. Οι Έλληνες υποχρεώθηκαν να υποχωρήσουν, αν και πολέμησαν γενναία και σκότωσαν τουλάχιστον 150 Τούρκους, χάνοντας 34 άνδρες, εκ των οποίων 11 Ούγγροι φιλέλληνες ήρωες που κάηκαν ζωντανοί, αλλά δεν παραδόθηκαν, υπερασπιζόμενοι έναν μύλο. Οι Τούρκοι ενισχύθηκαν με 6.000 ακόμα Αιγυπτίους ενώ τους υποστήριζε από τη θάλασσα και μια γαλλική φρεγάτα.

Η μεγάλη νίκη στα Μεγάλα Καλύβια

Στη δυτική Θεσσαλία ο Χατζηπέτρος και οι συν αυτώ ανέπτυξαν μεγάλη δραστηριότητα. Οι Ράγκος και Στράτος νίκησαν τους Τούρκους στο Μαυρομμάτι (σημερινό Καραϊσκάκη) Καρδίτσας. Κατόπιν, στις 5 Απριλίου, οι Επαναστάτες με επικεφαλής τον Χατζηπέτρο έφτασαν στα Μεγάλα καλύβια Τρικάλων.

Οι Έλληνες αριθμούσαν περί τους 3.000 άνδρες. Υποτιμώντας τους δε οι Τούρκοι, υπό τον Ισμαήλ Φράσαρη και τον Χοτόμπεη επιτέθηκαν εναντίον τους με 1.500 Αλβανούς, 200 ιππείς και δύο πυροβόλα. Ηττήθηκαν όμως αφήνοντας πίσω 50 νεκρούς.

Παράλληλα οι Έλληνες πολιόρκησαν τον Δομοκό αλλά απέτυχαν να καταλάβουν την πόλη. Ο Χατζηπέτρος βάδισε τότε κατά της Καλαμπάκας. Οι Τούρκοι υπό τον Σελίμ πασά διέθεταν 2.000 πεζούς, 500 ιππείς και οκτώ πυροβόλα έναντι των

Ελλήνων που ενισχύονταν σταδιακά και έφτασαν να αριθμούν 2.500 άνδρες.
Image not found or type unknown

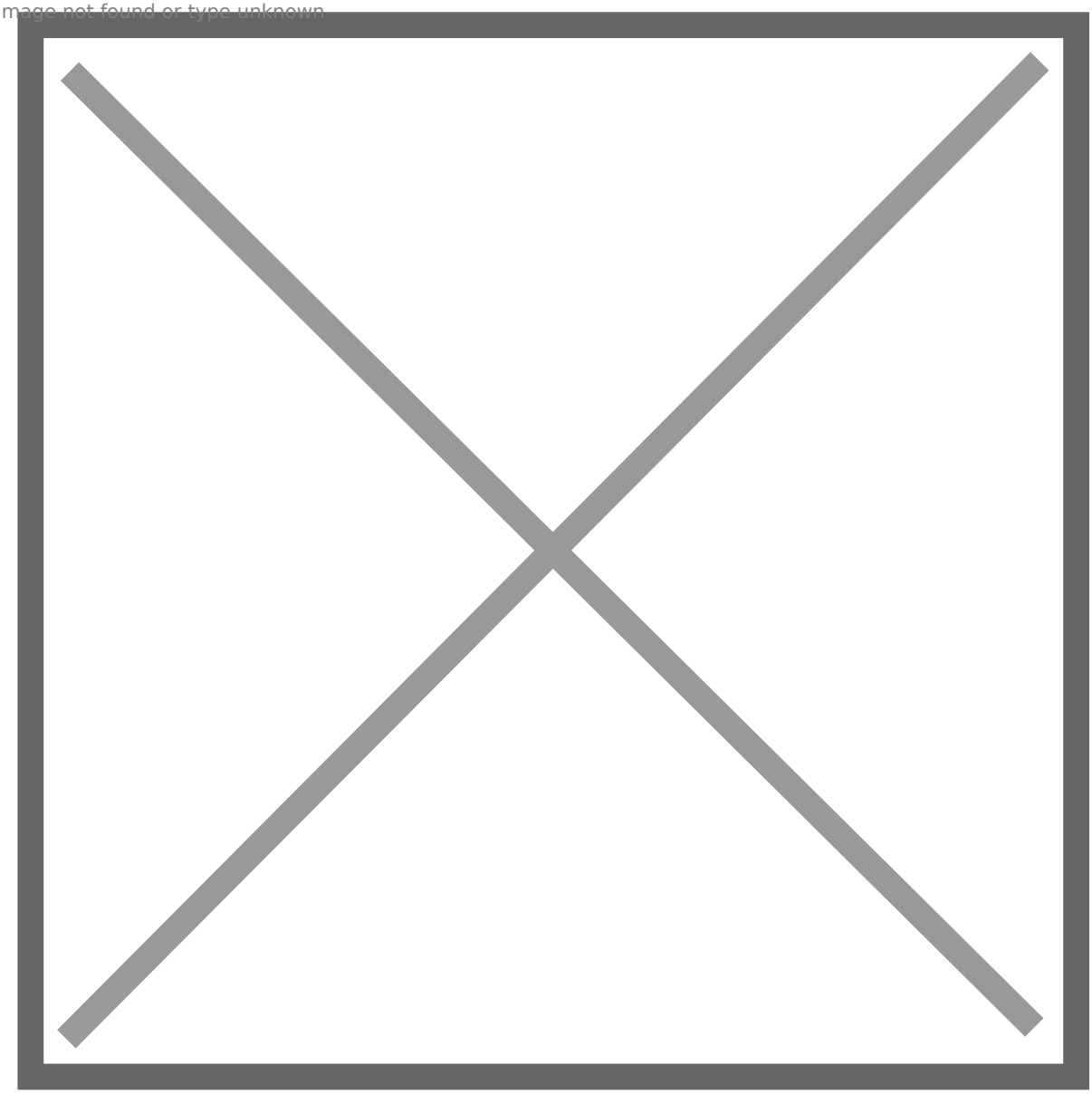

Θριαμβευτικές νίκες στις μάχες για την Καλαμπάκα

Οι συγκρούσεις γύρω από την Καλαμπάκα ξεκίνησαν την 1η Μαΐου και κράτησαν μέρες. Στις 5 Μαίου ο Σελίμ πασάς εξαπέλυσε επίθεση κατά των ελληνικών θέσεων αλλά αποκρούστηκε χάνοντας 200 άνδρες.

Ενισχυμένος επιτέθηκε και πάλι κατά των Ελλήνων πιέζοντας ιδιαίτερα τα τμήματα των οπλαρχηγών Λεωτσάκου και Πλαπούτα. Την κρίσιμη στιγμή όμως ένα σώμα Μακεδόνων επενέβη και οι Τούρκοι συντρίφθηκαν χάνοντας 500 άνδρες, έναντι 19 Ελλήνων.

Παρά την ήττα ο Σελίμ αποφάσισε νέα επίθεση για την επομένη. Και πάλι όμως ηττήθηκε κατά κράτος. Οι Έλληνες μάλιστα καταδίωξαν τους Τούρκους ως τον Πηνειό όπου πολλοί Τούρκοι πνίγηκαν προσπαθώντας να ξεφύγουν. Οι Έλληνες

κυρίευσαν 500 τυφέκια, πέντε πυροβόλα και αιχμαλώτισαν 200 άνδρες του τουρκικού στρατού.

Άδοξο τέλος

Στα τέλη Μαΐου οι Τούρκοι είχαν ενισχυθεί και οι δυνάμεις τους αριθμούσαν πλέον περί τους 8.000 άνδρες. Κατόπιν επιτέθηκαν αδιαφορώντας για τις απώλειες. Αν και έχασαν τουλάχιστον 1.000 άνδρες, οι Τούρκοι κατάφεραν να επικρατήσουν ύστερα από τριήμερη σύγκρουση.

Εξάλλου είχε γίνει γνωστό ότι Βρετανία και Γαλλία επέβαλαν ουδετερότητα στην Ελλάδα και το ηθικό των Ελλήνων είχε επηρεαστεί. Μετά τη τελευταία μάχη ο Χατζηπέτρος υποχώρησε στο Νεοχώρι. Εκεί εξέδωσε και την τελευταία ημερήσια διαταγή του.

«Στρατιώτες Θεσσαλοί, των Αγράφων, της Πίνδου, του Ολύμπου, αποσυρόμεθα του αγώνος κύπτοντες εις τας ακαταμαχήτους περιστάσεις. Αλλά η γη των πατέρων μας, ο τόπος γεννήσεώς μας είναι δίκαια απαράγραπτα διά παντός. Αν και προς καιρόν υποχωρούμεν, δεν λησμονούμεν.. αποθέτωμεν τα όπλα ευέλπιδες ότι οι δυνατοί της Γης θέλουν εννοήσει…», έγραφε.

Δυστυχώς οι δυνατοί της Γης εννοούν μόνο τα δικά τους συμφέροντα και έτσι η επιτυχής, έως τότε, επανάσταση των Ελλήνων στη Θεσσαλία, έσβησε. Η ελληνική γη της Θεσσαλίας θα έπρεπε να περιμένει 27 ακόμα χρόνια την ελευθερία.